

*****

VELEHRADSKÝ Z(S)PRAVODAJ

Vydává Správní rada (Trustees) St. Wenceslaus House (Reg. Charity No.241 281) a Velehradský výkonný výbor se sídlem 22 Ladbroke Square, London W11 3NA pro potřeby českých a slovenských krajanů ve Velké Británii - www.velehrad.org.uk

červen/jún 2009

číslo 8

*****

Vítězství možnosti nad pravděpodobností...

Britové letos slaví Darwinovský rok a v minulém čísle jsme tedy otiskli příspěvek kardinála Vlka na téma kompatibility evoluce a stvoření. Před nedávnem však také proběhla britskými médii dost rozsáhlé komentovaná zpráva o tom, že si militantní ateisté -- coby další manifestační projev jejich silicí kampaně -- zaplatili reklamu na londýnských autobusech. Text reklamy zněl: „There's probably no God". Původně tam nemělo být to „probably", ale rada pro reklamu prý inzerentům z Britské humanistické asociace k jejich nelibosti sdělila, že jelikož tvrzení nemohou dokázat, musejí tam ono „pravděpodobně" přidat.

Před více než měsícem se na závěr oné diskuse objevil v náboženské rubrice deníku *The Times* zvané *Víra* vtipný filozofický komentář hlavního rabína Britského společenství národů Sira Jonathana Sackse k oné inzertní kampani a hlavně k oné „pravděpodobnosti". Těm katolickým či evangelickým čtenářům tohoto listu, kterým by mohlo třeba připadat toto sáhnutí právě po argumentaci židovského myslitele poněkud nepotřebné, je vhodné oponovat tím, že vzhledem k absenci alespoň zčásti tak přesvědčivé argumentace jinde v britských médiích, stojí opravdu za to podívat se na Sacksovy vývody blíže. Ostatně, udělal by to zcela jistě i třeba blahé paměti Otec Lang...

Za připomenutí ale nejdříve stojí další úvaha Sira Johnatana nazvaná „Darwin ukázal cestu k nesobecké evoluci", ve které připomněl, že Darwin došel k zarážejícímu poznatku, že jeho tvrdá pravidla výběru druhů neplatí v případě člověka a lidské společnosti. Ve

shodě s jeho teorií, že totiž ti silnější přežívají a ti slabší jsou rozdraceni, by měla převažovat krutost a bezohlednost, ale není tomu tak a všechna lidská společenství oceňují altruismus, váží si těch, kteří se obětují pro druhé. To, připomíná Sir Jonathan, nedává v souvislostech evoluční teorie smysl a Darwin to věděl. V díle *The Descent of Man* napsal, že ti nejstatečnější a nejobětavější jedinci v průměru hynou ve větším množství než ti druzí a šlechtitní lidé většinou nezanechají potomstvo, které by zdědilo jejich šlechtitou přirozenost. Znamená to tedy, že je téměř nemožné, že by šlechtitnost mohla růst pomocí přirozeného výběru přežíváním nejsilnějších jedinců.

Je měřítkem Darwinovy velikosti, že viděl řešení tohoto paradoxu i když popíralo jeho všeobecnou tézi. Přirozený výběr funguje na úrovni jedinců předáváním genů příštím generacím, ale lidská civilizace funguje na skupinové úrovni. Darwin to ještě zdůraznil, když napsal: „Kmen, který čítá mnoho členů, kteří se vyznačují vysokým stupněm ducha vlastenectví, věrnosti, poslušnosti, odvahy a spolucítění, kteří jsou vždy připraveni pomáhat si navzájem a obětovat se pro společné dobro, vítězí nad většinou jiných kmenů a to je přirozeným výběrem." A Darwin dodal, že jak dojít od jednice ke skupině „je v současnosti příliš těžké rozluštit". Sir Jonathan k tomu jednoduše konstatuje, že to je přece funkcí náboženství, neb Bůh je tím hlasem toho druhého v nás. Je to on, kdo nás naučil milovat bližního jako sebe samého, vítat pocestné, pečovat o chudé, o vdovy a o sirotky, nakrmit hladové či >>>>>

*****

20. června tohoto roku by oslavil devadesáté narozeniny

P. Dr. Jan Lang, SJ (20.6.1919 - 21.3.2007)

Rodák z moravského Rajhradu, bývalý vězeň nacistů v Terezíně, kněz, filozof a teolog, po více než půlstoletí správce exilové farnosti Čechů a Slováků v Londýně a zakladatel a člen správního výboru charity Velehradu (od r.1964), jeden z vůdců našeho i evropského exilu a bojovník za svobodu a lidská práva v naší vlasti i ve světě (významný člen European Liaison Group, zakladatel Naardenského hnutí a spoluzakladatel VONS - Výboru na obranu nespravedlivě stíhaných Chartistů) po pádu komunismu po zásluze oceněný řádem TGM prezidentem Havlem, organizátor, rádce, přítel a ochránce. Otče Langu, nezapomínáme!

*****

*****

Vítězství možnosti nad pravděpodobností... (pokračování ze str. 1)

podobně. Jsou to „nepřirozené“ věci, což už konstatoval Nietzsche, připomíná Sir Jonathan a dodává, že příroda je vůlí k moci, ale víra je v židovsko-křesťanské tradici péčí o bezmocné. Bez plného pochopení dosahu svého činu, Darwin tak poukázal na ústřední drama civilizace. Jelikož biologická evoluce favorizuje jedince, avšak kulturní evoluce skupiny, v každém z nás - jak Judaismus i Křesťanství vědí - se odehrává vnitřní boj o to, zda zvítězí sobectví či starost o druhé, egoismus či altruismus. Je však jasné, že můžeme přežít pouze jako členové skupiny, což Darwin sám vyjádřil takto: „Sobečtí a neshášenliví lidé se nesdružují a bez sdružování nemůže být ničeho dosaženo.“ Přinutit k tomu jednotlivce nebo je zaplatit ponechává jejich sobectví beze změny, umožňuje zneužití a nepřináší skupině zdaleka tolik užítka, jako je vychovat k tomu, že blaho druhých je stejně důležité, jako to jejich. A v tom je neefektivnější právě náboženství, neboť učí, že jsme součástí celku, nitkou v látce Božího stvoření, notou v symfonii života. Víra je schopností vidět sám sebe spojené s jinými Boží láskou a to nás celé prostupuje a ovlivňuje i ten nekonečný labyrint lidského mozku. Pak není divu, že náboženství přetrvává a my jej potřebujeme k přežití. A byl to Darwin, který ukázal cestu. Víra stmeluje skupiny a plodí altruismus, jedinou sílu, dostatečně silnou, aby porazila egoismus. Sobectví je je užitečné pro mé geny, ale špatné pro nás a proto dlouhodobě špatné i pro mé potomky. A v *Homo sapiens* se zázrak přírody setkává se zázrakem kultury: náboženství měnícího sobecké geny na nesobecké lidi...

Vraťme se však opět k onomu inzerátu na londýnských autobusech. Jonathan Sacks se totiž raduje, že inzerát provokuje k myšlení nejen o Bohu, ale i o pravděpodobnosti. Dovojuje pak, že je dobré si připomenout, že jedním z objevů moderní vědy je kompletní nepravděpodobnost existence vesmíru. Ten je totiž tvořen šesti základními silami a kdyby se jejich poměr změnil jen o nepředstavitelně malou hodnotu, vesmír by se rozláhl či implodoval takovým způsobem, že by byl vyloučen vznik hvězd a planet. Pokud tedy nepřipustíme existenci miliónů či trilionů dalších vesmírů, což samo o sobě vyžaduje obrovskou porci víry, skutečnost, že vesmír existuje, je obrovsky nepravděpodobná. A stejně tak je to s existencí života. Mezi stovkami miliard galaxií, každá s miliardou hvězd, zatím jen jedna jediná planeta Země, je jemně doladěna pro život. Opět obrovsky nepravděpodobně!

Sir Jonathan dále připomíná, že ještě nepravděpodobnější je vznik života z „neživota“ nějakými přechodnými stádii, což je taková záhada, že Francis Crick byl donucen tvrdit, že život se zrodil

někde jinde, možná na Marsu a dostal se sem asi uvnitř meteoritu. A jak život nabyl vědomí? A jak se vědomí změnilo na uvědomění si sebe sama -- ten podivný dar, kterým je obdařen pouze *Homo sapiens*? Tolik nepravděpodobností, že Stephen J. Gould musel dovodit, že kdyby se proces evoluce opět zopakoval od počátku, není jisté, zda by se člověk vůbec objevil.

Sacks pak pokračuje tím, že není ani třeba, aby člověk byl nábožensky založen, aby byl zcela ohromen kompletní nepravděpodobností věcí. Pak dále upozorňuje na dvě publikace, které připomínají, že složitost genomu, vznik prvních mnohobuněčných organismů, původ *Homo sapiens* a nadměrně velký mozek člověka jsou -- stejně jako svobodná lidská vůle, která nám umožňuje zjišťovat, že čím více rozumíme podstatě věcí, tím více zjišťujeme, jak málo opravdu víme -- příliš subtilní, aby se daly vysvětlit pomocí zjednodušující materialistické Darwinovské vědy. A počet nepravděpodobností roste a s tím i důvody pro náš rostoucí údiv -- a to jsme jen v říši vědy. A co pak třeba dějiny? Jak pravděpodobné je, že Abrahám, člověk, který nekonal žádné zázraky a neoplýval žádnou mocí, se stane nejvlivnějším člověkem, který kdy žil, s tím, že více než polovina ze šesti miliard lidí na zemi dnes od něj odvozuje svůj duchovní původ. Jak pravděpodobné je, že malý národ, děti Izraele, dnes známý jako Židé a čítající pouze pětinu jednoho procenta obyvatel Země, přežije všechny impéria, která se snažila o jeho zničení? Nebo, že malá, pronásledovaná sekta, známá jako Křesťané, se jednoho dne stane vůbec největším hnutím světa?

Jak pravděpodobné bylo, že bude zrušeno otroctví, že se zhroutl tyranie, že skončí apartheid, že Afro-Američan bude zvolen prezidentem Spojených států? Vše zajímavé v životě, celý vesmír a vůbec vše je nepravděpodobné, dodává pak Sacks a odvolává se na knihu Nicholase Taleba *Černá labuť*, s podtitulkem „Dopad velmi nepravděpodobného“. Pak ještě připomíná, že vědec, který kdysi objevil teorii pravděpodobnosti, skvělý mladý matematik Blaise Pascal, se ve věku třiceti let rozhodl nechat vědy a věnovat zbytek života zkoumání víry.

Sir Jonathan končí úvahu konstatováním, že víra je porážkou pravděpodobnosti silou možnosti. Proroci snili o nepravděpodobném a tím napomohli jeho uskutečnění. Všech velkých úspěchů lidstva ve vědě, umění i v oblasti ducha bylo dosaženo lidmi, kteří ignorovali pravděpodobnost a věřili v možnost. Takže, končí Sacksova úvaha, onen inzerát na londýnském „doubledeckeru“ by zjevně měl být poněkud opraven a spíše znít: „Improbably, there is a God“. /jn/

*****

VELEHRAD MÁ KONEČNĚ TAKÉ VLASTNÍ WEBSITE: www.velehrad.org.uk

Dozvíte se tam s postupným rozšiřováním obsahu mnoho zajímavého a umožní Vám stálý bezprostřední kontakt

*****

*****

Vydařená Svatojánská pouť na Velehradě

Jak bývalo po dlouhá desetiletí na Velehradě zvykem, nastalo začátkem května vydatné pečení a vaření, nákupy a smýčeni. Ruce k dílu přiložily i přespolní krajanky, které přispěchaly a to často přes celý Londýn, aby doplnily už i tak záviděníhodný výběr laskomin svými domácími výrobky. Někteří krajané zas pomohli očistit sochu sv. Jana Nepomuckého v zahradě a jiní opravili či zcela obnovili osvětlení památníku Jana Palacha v přední zahradě, připravili přenosný gril na opékání špekáčků a zásobili Velehrad pitím. A onu neděli 17. května to vše vypuklo. Počasí pouti přálo a po krátké modlitbě v kapli se rozběhly naplno i poutní radovánky.

Zatímco v zahradě byly k mání skvělé opékané špekáčky a pivo, v hale Velehradu byly k dostání různé dortíky, štrůdly, bábovky a koláče, káva, víno a čokoláda. A pokud by si chtěl někdo odnést domů i skvělé skleněné i jiné suvenýry, některé dokonce i s náplní, i to bylo možné. Krajané přicházeli už od jedenácté hodiny a odpoledne už prostory Velehradu stěží náporu stačily. Sedělo se v hale, pod stříškou, v zahradě i v nové, nedávno otevřené kuchyňce a mladí a staří, Češi a Slováci několika generací se podle výrazů tváří a jáso tu dětí dobře bavily, i když hlavní hala pak začala prskat ve švech při koncertních výkonech mladší generace v kombinaci klavír, harmonika a cimbál. Velice byly hodnoceny také hlasové výkony v celé řadě lidových i zlidovělých písniček, popěvek a vážnější hudba se prolínala s jazzovými motivy i s horalskými halekačkami. A mnozí přitakávali, že i Otec Lang by určitě měl ze všeho toho hemžení a radovánek radost. Několik krajanů bylo na Velehradě vůbec poprvé, neb prý byli přilákáni známými a přáteli a přijdou prý i příště. Takže, májová Svatojánská pouť na Velehradě se letos opravdu vydařila. /jn/

Z ARCHIVU VELEHRADU

CM Věstník LEDEN 2002: Z dopisu otce Halíka otci Pazderkovi 30.12.2001

.....Velmi rád vzpomínám na londýnský Velehrad, který byl v dramatických dnech sovětské okupace v srpnu 1968 pro mne stejně jako pro stovky českých a slovenských studentů, kteří mnohdy byli poprvé na Západě a nyní se ocitli v nelehkém životním rozhodování – emigrovat, vrátit se, ? – důležitým přístavem a náhradním domovem.

Jsem rád, že jsem mohl z blízka poznat otce Langa, jehož dobrota, obětavost a organizační talent byly velikou misí mezi Čechoslováky přes všechny názorové hranice.....

.....Rád jsem v roce 68 chodil na mši do kaple jezuitské rezidence na Farm Street – a s velkým vnitřním pohnutím jsem tam sloužil v adventu 2001: myslel jsem na ty generace českých exulantů, kteří tam Bohu otvírali své nelehké osudy – mnozí se svobody nedočkali. O to radostnější je, že v době svobody může Velehrad i česká kaple opět sloužit především mladým, kteří se však už mohou bez překážek pohybovat mezi domovem a cizinou a pro něž setkání s Británií a její vyspělou demokratickou kulturou může být velkým vkladem do života – nejen osobního života, ale i života české a slovenské společnosti, již je jako soli třeba skutečných gentlemanů a také ušlechtilých žen. Kéž se naši lidé mají možnost v Británii setkat s tím nejlepším, co tato kultura může nabídnout – a kéž Velehrad je stále tak příjemným a užitečným domovem!

(Pro ty krajany, kteří nepocházejí z Prahy, nejezdí do staré vlasti a neznají jméno Halík, jen na vysvětlenou: katolický kněz Mons. prof. PhDr. Tomáš Halík, Th.D. je rektorem (duchovním správcem) pražského univerzitního kostela Nejsvětějšího Salvátora v Klementínu, profesorem Univerzity Karlovy, prezidentem České křesťanské akademie a autorem řady knih a úvah. I dnes také nadále zůstává velkým přítelem Velehradu.)

*****

ZAJÍMÁ VÁS ČESKÁ A SLOVENSKÁ HUDBA? STAŇTE SE ČLEMEM

The Dvořák Society for Czech and Slovak Music

Společnost sdružuje zájemce o českou a slovenskou hudbu a jako registrovaná charita pomáhá hudebníkům a hudebním tělesům doma

Podrobnosti najdete na internetu (<http://www.dvorak-society.org>) a další rád sdělí Tony Pook, Membership Secretary, 1 Lower Friargate, York YO1 9SL, Tel: 01904-642407 e-mail: membership@dvorak-society.org

*****

*****

Vzpomínáme s veterány na klíčové válečné dny

Zatímco počátek měsíce června je pro naše válečné veterány i pro nás připomínkou spojenecké invaze v Normandii 6. června 1944 a obnovení nadějí na porážku fašismu, počátek května byl ve světě časem vzpomínek na vítězství nad fašistickým Německem.

Co se týče vzpomínek na invazi do Francie, dejme nejprve slovo plukovníku ve výslužbě Rudolfu Čapkovi, který tehdy velel jednomu z tanků Československé obrněné brigády v počtu přes 4000 mužů pod velením Generála Aloise Lišky. Rudolf Čapek - a Londýn jej pamatuje v civilu i jako herce ve hře Na tý louce zelený Londýnské sezóny v 80tých letech - vzpomíná, jak se 30. srpna vojáci radovali, že jsou konečně na kontinentě a pak se najednou ocitli uprostřed bojové vřavy.

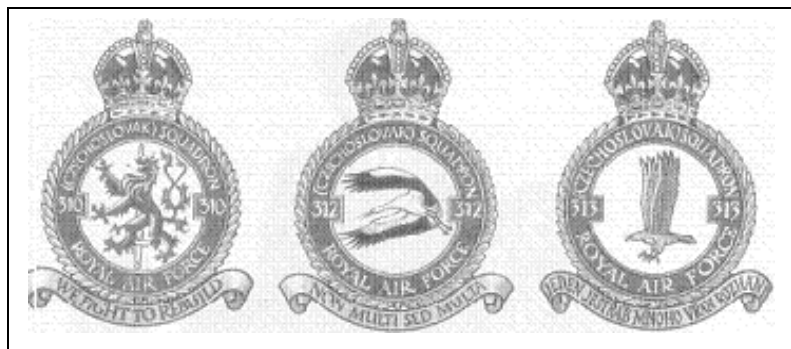
„Rozstříleli jsme Němcům budovu opevněného štábu, ale tank těsně před mým dostal zásah a nemohl se hýbat. My to dostali do pásu a couvat se také nedalo, a tak jsme museli ven. Podruhé dostal zásah můj tank a začal hořet a tak nezbylo než znovu evakuovat. Takže, dva tanky mi náckové zničili...“, končí nositel čtyř válečných vyznamenání Rudolf Čapek a dodává, že První obrněná brigáda byla poté nasazena na obléhání Dunkerque se silnou posádkou 12.000 dobře vyzbrojených Němců a ti se odmítali přes průlomy vzdát až do konce války. Ani když vypuklo v Praze povstání, nemohla prý přes snahy generála Ingra brigáda jet na pomoc - a ani speciální jednotku 160 mužů vedenou plk. Sítkem nepustili dál než do Plzně až 9. května. Brigáda pak přijela do Prahy s několikátýdenním zpožděním. Rusové si podle řady svědků dřívější příjezd tak silné západní jednotky nepřáli.

S obdivem a pýchou vzpomínal ještě před smrtí před třemi roky na den invaze v Normandii také bývalý poslední velitel naší 310. stíhací perutě generálmajor Jiří Hartman, DFC. Tři československé stíhací perutě, tedy 310., 312. a 313. byly tehdy sloučeny do vyššího bojového svazku, označeného „134.Wing“ a účastnily se invaze ochranou invazních pláží. Hartman vzpomínal, že se po nabrání letové výšky nestačil divit: „Podívaná, která se nám naskytlá, byla opravdu neuvěřitelná. Kromě několika stovek tisíc vojáků, kteří byli připraveni k nalodění v Portsmouth, kde teď bydlím, jsme uviděli dva tisíce lodí -- začínaly až od irského pobřeží a táhly se kanálem (La Manche) až do místa invaze. Má 310. peruť byla na první směně dne a tak jsme doletěli nad pláž u šest ráno a ztrávili jsme tam celou hodinu a půl. Jak známo, dole zuřil tragický boj, ale podívaná na ty tisíce lodí byla fantastická.“ Hartman pak ten den ještě dvakrát vzlétl a 134.Wing trávil nad plážemi Normandie i další dny a třistadesátka později dokonce přistála jako první spojenecká jednotka v osvobozené Francii...

Generál Hartman také vzpomínal na padlé kamarády -- pochované mezi jiným a ve větším počtu v naší části spojeneckého hřbitova v Brookwoodu -- ale také na neúspěšný pokus letectva pomoci pražskému povstání. Odpor Moskvy totiž znemožnil nejen pokusy vojáků generála Lišky, ale i letců uskutečnit rychle připravený plán přijít Praze na pomoc a už tehdy naznačil jaký bude poválečný vývoj. Generál Hartman si vzpomínal na ony dny se smutkem: „Když Američané osvobodili Plzeň, české velení přišlo na nápad, že bychom mohli okamžitě přeletět na letiště v Plzni a pomoci pražskému povstání. Vše bylo připraveno, dopravní letadla se zásobami a pozemním personálem byla už na cestě a my jsme měli odstartovat ve 4 hodiny ráno. Seděli jsme v kabinách a před čtvrtou mi přišli říci, že kvůli ruskému nesouhlasu se plán ruší. Poplakali jsme si a museli jsme počkat na návrat do vlasti další tři měsíce...“ Hartman dodal, že slyšel, že velitel čs. letectva při Vice Marshall Janoušek (podle jiných pramenů gen.Ingr) letěl do Remeše prosit generála Eisenhowera, aby našim letcům bylo dovoleno letět Praze na pomoc. Byl prý navázán kontakt s Rusy, ale ti chtěli Prahu osvobodit sami a nebýt Vlasovců, mohlo povstání vykrvácet. Podobně Rusové zasáhli i při návratu našeho letectva z Británie, dodal Hartman: „Na cestě do Prahy jsme doplňovali palivo v Německu a nastalo další zpoždění. Rusové prý tvrdili, že Ruzyně ještě není připravena. Museli jsme čekat na letišti u Hanoveru další týden, až konečně 13.srpna let povolili.“ Snad na to dějiny nezapomenou. /jn/

Rudolf Čapek (druhý zprava) s posádkou svého tanku Cromwell T188474. Zleva: Valtr, Miklánek, Maršálek

Znaky čs. stíhacích perutí 134. Wingu a Čs. obrněné brigád

*****

*****

Z korespondence redakce, aneb ohlasy dopisů čtenářů...

V dubnovém čísle Velehradského Zpravodaje na poslední stránce bohužel vyšla tzv. *poznámka* Milana Miesslera k březnovému článku *Vítězný únor 1948* kardinála Vlka, poznámka, která mě svým nečekaným výskytem ve Zpravodaji velmi zarmoutila.

Autor se v ní dopouští několika zásadních a nebezpečných nepřesností vzhledem k výroků kardinála Vlka, např. zaměřuje varování proti vlastně nezáviněné neinformovanosti mladých lidí prý s nezájmem mladých lidí. O nezájmu kardinál Vlk nemluvil, nýbrž o neschopnosti pochopit. Dále autor např. používá termín „komunismus“ v tom nejširším nevyhraněném významu slova, (např. principy komunismu v začátcích křesťanství) nikoli jako termín pro filosofický směr devatenáctého století, právě ten který způsobil svým učením všechny ty hrůzné totalitní režimy v nedávné historii.

Z formulací v poznámce vyzařuje i jakási účelová oprávněnost komunismu: prý „komunismus se zvrhl, nastolil diktát a přitom skoro ztratil svou původní náplň.“ (rozumíte snad kladnou, pane Mieslere ?) Nikoli, třídní nenávisť a diktatura proletariátu jsou prosím původními thesemi, základními principy filosofie komunismu a všech jeho odnoží z devatenáctého a dvacátého století.

Navíc autor poznámky, a to hlavně a zejména, obrací příčinu a následek, nezkoumá důvody našeho současného politického marasmu a proto neslyší výzvu k důkladné analýze morálních škod uvízlých v mozcích některých našich politiků. **A všem těm, mladým i starým, kteří chtějí znát souvislosti, doporučuji procházku po internetu s otázkami o komunismu. Např. si napište do Google heslo 'Evropou obchází strašidlo komunismu.' V pátém oddílu je Newsletter CEP (Centrum pro ekonomiku a politiku) a tam stojí za přečtení článek Richarda M. Ebelinga s názvem *Obchází strašidlo komunismu stále světem?* (<http://www.cepin.cz/docs/newsletter/2006-07.pdf>). Rovněž dobře informuje [website](http://www.allaboutphilosophy.org/communism.htm) <http://www.allaboutphilosophy.org/communism.htm>.**

Osvěžme si paměť a dejme znovu slovo původnímu článku, s kterým pan Miesler polemizuje. Kardinál Vlk: „Každoročně se vzpomíná, aby mladá generace, která to nezažila, nezapomněla. Zdá se ale, že to není schopna pochopit. Nevidí totiž zvláště duchovní a hodnotové škody způsobené národem. Tyto škody určitým způsobem ovlivňují také dnešní neblahý duchovní, mravní stav.... **Tomuto zlu se ale bohužel nedostalo ani onoho minimálního morálního odsouzení. A komunisti sami se od něho nikdy nedistancovali a nesou ho dál. Naopak, působí v našem systému skrytě. Nebyla provedena žádná hluboká analýza hodnotových základů zla komunistického systému: nenávisť a lži. Nový režim jsme nezaložili na pravdě, právu, spravedlnosti a duchovních hodnotách ani na pořádných zákonech, které měly naši transformaci řídit a chránit. Naivně se mnozí politici (s komunismem v hlavách) domnívali, že nejprve je důležitý hmotný základ, ekonomická transformace, a to „ostatní“ prý přijde „samo“. Marxistický názor o základně a nadstavbě, způsob myšlení, mnohdy zůstává...** Když čtu dnes vzpomínky na naši minulost a různá hodnocení komunistického totalitního období, mrzí mě, že právě ta stránka duchovních škod není dostatečně vyhodnocena. Víím, jak je to těžké, ale ani pokus o to tu není. **Komunismus jako systém padl, ale mnoho z něj zůstalo (často neuvědoměle) v hlavách a myšlení postižené generace....**“ *Dr. Eva Pinkavová, Londýn*

Zpravodajství z Velehradu, Londýna i z domova...

* Posledné prieskumy agentúr verejnej mienky ukazujú, že ve volbách do Európskeho parlamentu od 4. do 7. júna sa chystá voliť len extrémne malo občanov únie. V Británii sa očakáva účasť len 16 percent voličov, v Bulharsku a Poľsku len 14 percent a na Slovensku najmenej -- 12 percent. Najvyššia účasť má byť v Írsku, Belgicku a na Malte -- asi dve tretiny občanov. Prieskum uskutočnil Eurobarometer. Prosíme všetkých: keďže nechceme extrémistov a chceme mať v únii slovo a zmeniť ju na lepšiu, tak k urnám!!! A to platí stejně tak pro Čechy!!!

* Papež Benedikt XVI. jmenoval novým katolickým arcibiskupem Westminsteru Vincenta Nicholse, dosavadního arcibiskupa Birminghamu. Experti zároveň očekávají, že odcházející westminsterský arcibiskup Cormac Murphy-O'Connor, takto první, který rezignoval a nezemřel ve službě, bude jmenován lordem a zasedne tak v horní sněmovně jako první katolický biskup od reformace. Naznačil to údajně premiér Gordon Brown po návštěvě u papeže, který ale bude muset udělit Murphymu-O'Connorovi dispens k vykonávání světské funkce...

* Na londýnském Velehradě bylo ing. Jiřím Macháčkem kompletně rekonstruováno osvětlení pomníku Jana Palacha po provizorní opravě před výročí Janovy oběti. Rekonstrukci si vyžádaly zpuchřelé kabelové izolace.

* České velvyslanectví uspořádalo oslavu stých narozenin Sira Nicholase Wintona, zachránce téměř sedmi stovek židovských dětí z Československa v roce 1939. Slavnosti se zúčastnila celá řada rodin dětí tehdy vyvezených ve vlcích zorganizovaných Wintonem z Prahy do Anglie a byly mezi nimi i nynější významné osobnosti.

*****

ZAJÍMÁ VÁS CO SE DĚJE V JINÝCH KRAJANSKÝCH KOMUNITÁCH?

Zkuste si na internetu najít <http://krajane.radio.cz/>

Budete překvapeni, je to totiž internetová platforma, určená k získávání a výměně informací, týkajících se zahraničních Čechů v celém světě... A najdete tam i nové informace o londýnském Velehradě

*****

-5-

*****

Nenechte si ujít, aneb kultura v Londýně v červnu ve zkratce...

* Od 1. června do 31. srpna se v londýnském metru v rámci akce Poems on the Underground objeví ve vagónech verše Jaroslava Seiferta a Miroslava Holuba. Budou také součástí publikace Best Poems on the Underground, kterou má v říjnu vydat nakladatelství Weidenfeld and Nicolson. Slavnostní zahájení 4.června v 15 hodin na Westminster Station.

* 3., 5., 8., a 10. června v 19 hodin provede Guildhall School of Music and Drama pod taktovkou Clive Timmse Svatbu (H341) Bohuslava Martinů a Rossiniho La cambiale di matrimonio. Silk St. Theatre, Guildhall School, Barbican. Info a vstupenky 0845 120 7500 a website www.gsmd.ac.uk.

* 5. a 6. června se v UCL School of Slavonic Studies koná konference „Solidarita“, věnovaná revolucím let 1989-90 v rámci cyklu Children of the Revolution. Christopher Ingold Building, Gordon St, London WC1. Zápisné na jeden den 35 liber, na dva 60 liber. Info: www.ssees.ucl.ac.uk.

* Od 5. června do 28. srpna bude na známé Glyndebourne Festival poblíž Lewes v hrabství East Sussex dirigovat London Philharmonic Orchestra Jiří Bělohlávek v 16ti představeních nového provedení Rusalky Antonína Dvořáka britské režisérky Melly Still. Info: 01273 813 813 a website www.glyndebourne.com.

* 7. června od 14.30 do 17 se bude konat Dětský den aneb cesta kolem světa za 800 minut ve Fellowship House, St. Mary's Church, 30 St. Mary's Rd, SW19 7BP (Wimbledon). Tuto Tradičně netradiční oslavu česky a slovensky mluvících dětí pořádá místní Dětský koutek. Soutěže, písničky, skákací hrad, tombola... Info a registrace na : detsky_koutek@yahoo.co.uk nebo na facebook/koutek.

* 10. června v 19.45 vystoupí v Purcell Room, Southbank Centre, London SE1 houslistka a vokalistka Eva Bítrová. Vstupenky 13 liber, info: www.southbankcentre.co.uk nebo www.bittova.com nebo organizátor České centrum.

* 17., 20., 23., 25., 28. a 30. června v 17.30 hraje Grange Park Opera pod taktovkou Andreho de Riddera Janáčkovu Lišku Bystroušku. The Grange nedaleko Arlesfordu, Hampshire SO24 9TG. Informace na : www.grangeparkopera.co.uk.

* 18., 21., 26. a 28. června hraje Garsington Opera pod taktovkou Martina Andrého v Garsington Manor, Garsington, Oxon, Mirandolinu Bohuslava Martinů. Info: www.garsingtonopera.org a tel.: 01865 361636

* 24. června ve 20 hodin se v Londýně už potřetí představí české divadlo Veselé skoky. Jde o taneční komedii, pantomimu, balet, jazz a komedii dell'arte, jak tvrdí sami divadelníci. Hodinové přestavení se bude konat v The Pleasance Theatre, North Road, Carpenter Mews, London N7 9EF. Vstupenky po pěti librách na www.pleasance.co.uk, nebo na 020 7609 1800. Info: www.veseleskoky.cz

*****

Sváté omše naší londýnskej komunity

Kostol (Our Lady of La Salette and St. Joseph), 14 Melior Street, London SE1 3QP, nejbližší stanica metra London Bridge: Nedel'á 13.00 a 19.00

Sviatosť pokánia (*svätá spoveď*) - pred každou svätou omšou i po každej svätej omši a taktiež po dohovore s duchovným otcom.

*****

Czech and Slovak Club in London

Chcete si pochutnat na tradičních českých a slovenských jídlech a napít se dobrého piva z našich končin?

Stačí skočit do metra a dojet do stanice West Hampstead (NW6) a o pár stovek metrů níž, v ulici West End Lane číslo 74, Vás čeká vytoužené pohoštění...

Restaurace otevřena od úterý do pátku 17 -22.30 hod a klub 17 - 23 hod, v sobotu a neděli 12 - 22.30 hod, klub 12 - 23 hodin. Zavřeno v pondělí kromě Bank Holidays, kdy je pak zavřeno na druhý den v úterý.
Telefon: Klub 0207 328 013, Restaurace 0207 372 1193

*****

British Czech and Slovak Association

**pořádá v sobotu, 20 června od 14 do 19 hod. výroční členskou Garden Party v
zahradních prostorách velvyslanectví ČR a SR. Vstupenky nutné předplatit u BCSA**

*Podrobnosti o členství a programu na internetové adrese secretary@bcsa.co.uk nebo na adrese BCSA, 643
Harrow Road, Wembley HA0 2EX, případně telefonicky na 0208-902-0328 či faxem 0208-795-4875*

*****